FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

fremsat den 15. januar 1987 *

Høje Domstol.

Da retsmødet intet nyt har frembragt, som kan påvirke bedømmelsen af denne sag, tillader jeg mig at fremsætte mit forslag til afgørelse endnu i dette retsmøde.

Det er ubestrideligt og ubestridt, at kongeriget Belgien pr. dags dato ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme bestemmelserne i:

— Rådets direktiv 79/279/EØF af 5. marts 1979 om samordning af betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs;

— Rådets direktiv 80/390/EØF af 17. marts 1980 om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres med henblik på optagelse af værdipapirer til officiel notering på en fondsbørs;

— og Rådets direktiv 82/121/EØF af 15. februar 1982 om periodiske oplysninger, der skal offentliggøres af selskaber, hvis aktier er optaget til officiel notering på en fondsbørs.

Den belgiske regering har ganske vist ret, når den gør gældende, at disse tre direktiver vedrører et temmelig kompliceret område. Det er også rigtigt, at direktiverne ikke indeholder en fuldstændig koordinering og overlader medlemsstaterne mange valgmuligheder. Disse valg har måttet nødvendiggøre overvejelser og dybtgående drøftelser mellem de forskellige kompetente tjenestegrene i den nationale administration. Det er også forståeligt, at de belgiske myndigheder har villet benytte denne lejlighed til samtidig at ændre den nationale lovgivning på visse beslægtede områder, hvilket har kunnet fremkalde en yderligere forsinkelse.

Men på den anden side må vi ikke glemme, at det nu snart er otte år siden det første direktiv blev udstedt, syv år siden det andet blev udstedt og fem år siden det tredje direktiv blev udstedt. Gennemførelsesfristen, som blev forlænget og fastsat til 30. juni 1983, er altså nu overskredet med tre et halvt år.

Hvad angår de vanskeligheder, der stammer fra direktiverne selv, må der desuden henvises til Domstolens domme af 12. oktober 1982, hvori Domstolen har fremhævet, at »medlemsstaternes regeringer deltager i det forberedende arbejde forud for direktiverne, og derfor inden for den fastsatte frist bør kunne udfærdige de udkast til lovbestemmelser, som er nødvendige til gennemførelse af direktiverne« [1].

1 — Se domme af 12. oktober 1982 i sagerne 136/81, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 3547, 148/81, Kommissionen mod Belgien, Sml. s. 3555, 149/81, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. s. 3565, og 151/81, Kommissionen mod Irland, Sml. s. 3573, præmis 5.

* Oversat fra fransk.

Mere generelt og ifølge en fast praksis, som Domstolen netop har henvist til i den i dag afsagte dom i sag 365/85, Kommissionen mod Italien, »kan en medlemsstat ikke påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister i henhold til direktiver ikke overholdes« [2].

Under disse omstændigheder kan jeg kun foreslå Domstolen, at der gives Kommissionen medhold, dvs.:

— det statueres, at kongeriget Belgien ved ikke at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Rådets direktiver 79/279, 80/390 og 82/121/EØF, har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten,

— og at denne medlemsstat tilpligtes at betale sagens omkostninger.

2 — Se som eksempler sag 17/85, dom af 20. marts 1986, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 1199, præmis 6, og sag 158/85, dom af 30. april 1986, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 1489, præmis 7.